Tercer diumenge - Temps durant l'any

Per SantiTH el dl., 21/01/2019 - 00:00

Ne 8,1-4a, 5-6, 8-10
1Co 12,12-30
Lc 1,1-4;4,14-21

1. La primera i tercera lectura d'avui fan referència, una i altra, a dues lectures històriques. Són dues litúrgies de la Paraula incloses en la nostra actual litúrgia de la Paraula.

La primera és del capítol 8 del llibre de Nehemies, el laic que emprèn amb fermesa la reconstrucció de les muralles de Jerusalem. El text ens ha narrat la celebració exultant del restabliment dels pobles de la ciutat i rodalies. Reunits, com un sol home, a la plaça, davant la porta de les Aigües, demanen al sacerdot Esdres la lectura pública del Llibre. Des de l'alba fins al migdia, homes, dones i nens amb ús de raó escoltaren la lliçó de l'Escriptura.

El text recalca que tothom plorava en sentir les paraules de la Llei. No n'especifica ben bé el motiu. L'hermosa pregària del capítol següent el posa clarament de manifest: la incansable, la repetida, l'enorme bondat de Déu fidel a les seves promeses, contrastant amb la iterada desviació del poble, iníquament oblidat dels favors divins.

Ha acabat la lectura amb una frase programàtica que fa diana en la fidelitat creient. No és l'imperatiu de la llei, la por al càstig, la dominació divina el que posa en marxa el compliment. El goig del Senyor serà la vostra força!.

No es pot dir més amb menys: centrat el creient en l'amor de Déu, el que li dóna goig a Ell el mobilitza radicalment. Això saben els amadors.

Sant Ignasi recomana als principiants en la vida espiritual que no siguin tant les temences ni les esperances de premis, sinó la complaença divina la que orienti tota la seva vida i servei. Ell mateix, en un discerniment difícil, trobà la sortida en la consideració del que més plauria a Déu. Pensat i fet.

Aquest goig de Déu és el que ressona en el cant del salm, al qual s'uneix el goig fidel de realitzar els determinis del Senyor.

2. Tot i que els sacrificis d'animals continuen en el Temple fins a l'any 70, l'any de la seva destrucció, en les sinagogues els sacrificis van ser substituïts per la lectura, a partir de la restauració que acabem de comentar. Així, a l'Evangeli, se'ns conta la lectura preciosa i solemne d'un fragment del profeta Isaïes a la sinagoga de Natzaret. El lector és el fill del fuster. S'ho pregunten. Se n'admiren. S'adonen que el lector trunca la profecia, ometent "el dia de la venjança"?

Les muralles de Nehemies protegien de fora endins: prou violacions, robatoris, raptes, esclavatges. Tapiades les escletxes, substituïdes les portes cremades. Amb Jesús, la seguretat i el comfort brollen de dins en fora: els pobres reben la Bona Nova, els captius són alliberats, els cecs tornen a l'espai de la llum i els oprimits són descarregats. Com es produeix el miracle? La solidaritat de Jesús, portant a l'extrem l'any de gràcia, l'any de tornar a fer les coses segons Déu.

L'inici de l'homilia va ser fulgurant: Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura. Resseguint la vida de Jesús encara podríem dir que la Bona Nova és ell i és ell la llibertat i la llum i el company de càrrega i fatiga. En una paraula, Ell és l'any de gràcia.

D'altra banda, i reprenent la diana espiritual esmentada més amunt, es comprova ben bé que la seva força era el goig de Déu.

Tant en la primera lectura com en la tercera s'insisteix en l'atenció absoluta dels oients. A Natzaret queden momentàniament muts, sense paraula. Després faran la trifulca que llegirem el proper diumenge.

3. La segona lectura entra en un cabdal tema comunitari. La conjunció entre pluralitat i unitat. Hi ha molts carismes a l'Església. Sant Pau n'enumera sis: apòstol, profeta, mestre, taumaturg, metge, parlador en llengües, intèrpret. Tots són necessaris, tots promoguts per l'Esperit i tots apuntant a una finalitat, el bé comú del cos, l'edificació de la comunitat. És per això darrer que Pau en el verset següent de la lectura d'avui obre un horitzó immens: Anheleu, però, els dons més grans! I ara us vull mostrar un camí incomparablement més alt (1C 12,31).

En efecte, es tracta del carisma de l'amor, que serà explanat per Pau en el capítol següent i serà objecte de la segona lectura del diumenge vinent. Deixem per llavors, potser, el comentari complet dels dons de l'Esperit. Ara bé, el darrer ens deïfica, perquè Déu és amor.

ETIQUETES
PARAULA GOIG BONA NOVA